

Zaterdag gehaktdag

Nee, dat is natuurlijk op woensdag, maar na de geweldige kampweek is de concentratie en energie op dusdanig peil dat echt alles door de war(child) gaat en je van achteren niet weet dat je van voren leeft. Maar even serieus nu. We zijn weer terug! En dat zorgt voor ontzettend gemengde gevoelens. Aan de ene kant was hebben we zo'n leuke week gehad met een enorme leuke groep mensen, waarvan je eigenlijk niet wilt dat deze ooit ten einde komt. Aan de andere kant zijn we weer lekker op het eigen honk met de rust en stilte die wij `zammazegge` afgelopen week niet hebben gehad. Maar trots overheerst, want iedereen is weer veilig en gezond thuis. Dat is uiteindelijk het belangrijkste.

De laatste zaterdag van kamp is altijd een korte en juist daarom hele drukke dag. Na de bonte avond waren er maar weinig kinderen die vroeg naar bed gingen en daardoor lag ook de leiding niet op een schappelijke tijd op bed. De ochtend had iets minder structuur dan dat de kids van ons gewend zijn. In een korte tijd moeten er 65 slaapzakken worden opgerold en in een veel te klein zakje worden gepropt (waarom zijn die dingen toch zo klein?! De frustratie...). Daarnaast moest het kampgebouw ook weer in de originele staat worden gebracht na een week lang aan verbouwingen, herindelingen en waterballonnen gevechten. Tassen moet worden ingepakt en de gevonden voorwerpen moeten worden uitgezocht. Tussendoor voor de laatste keer brood halen en we moesten uiteraard even gedag zeggen tegen Feline, die haar rust moest bewaren wanneer wij met drie volle boodschappenkarren bij haar aan de kassa stonden. Iets met traag, maar gestaag. Na het neerhalen van de partytenten en het inladen van onze gehele inboedel in Ed's bus, was het dan toch echt tijd om Mark en Macha te bedanken voor de week bij hen in de kampeerboerderij. Ik wil de verrassing niet verpesten, maar de kans dat we hier ook volgend jaar weer terug mogen en gaan komen, is redelijk groot.

In deze laatste kampmail willen wij graag nog even van de mogelijkheid gebruikmaken om wat mensen te bedanken. Dus bij deze: bedankt.

U, uiteraard, voor het uitlenen van uw kinderen! Soms hebben zij het idee dat wij dit allemaal voor hen doen, maar geloof me als ik zeg dat er ook een hoop eigenbelang bij komt kijken. Er is niks is zo leuk als met al die druktemakers een kampweek door te maken. Natuurlijk ook bedankt voor alle leuke berichten per post of mail. Ons thuisfront, voor de steun en lieve berichten die ons op de been houden vóór, tijdens en na de kampweek.

Voor nu was dit het laatste mailtje betreft de dag verslagen, geniet van de mooie verhalen en anekdotes van uw kinderen. We hopen dat ze weer genoten hebben en we kunnen niet wachten om elkaar weer te zien op de reünie! De uitnodiging hiervoor volgt later (we moeten eerst even slaap inhalen).

Slaap lekker en tot volgend jaar!

Liefs,

Sonja, Edwin, Nynke, Robbert, Sarah, Simon, Annick, Daan, Jeffrey, Lonneke, Tom en Koen

